

къ-тъ, кой-то бѣ по-младѣ отъ бывшіа квесторъ и на години и на врѣмя, отъ както е въ двора. Оттова и даваше особнѣ важность на своя чинъ и дворскы етикетъ (рядъ). Дворскій-тъ етикетъ за него бѣ нѣкакъ си покрытъ, кой-то побуждаше глѣбоко уваженіе нанеговѣ-тѣ вридность. Знаеше го на прѣстие, знаеше, дѣ какъ трѣбва да постѣпи, какъ да погледне, що да прави, кога-то е нѣкакво тѣржество, кога-то ще има нѣгдѣ входъ, аудіенціѣ, въ вѣтрѣшно и вѣнкашно обхожданіе съ хора-та, и т. н. Коморникъ-тъ бѣ твѣрдѣ ближень родъ съ наши-ты пѣтници, прѣвъ браточедъ на майкѣ имъ. Трѣбва да заблѣжимъ, какво той толкъсь повече ся стараеше за блѣска на своѣхъ-тѣ фамиліѣ, колко-то по-малко е былъ услужень относительно камъ чужды-ты.

За сенаторы-ты не щѣ говорѣж. Ти дѣржахъ срѣдѣ измежду ексквестора и коморника.

Въ тѣя четыри кѣщи ся усрѣдоточаваше животъ-тъ на цариградско-то Българско дружество. Ты бѣхъ нѣкакъвъ си родъ училища за свѣта. Въ тѣхъ можаше да ся научи на манеръ и на добръ тонъ. Българска-та младежъ ся събираше по вечери-ты, трупаше ся у бывшій квесторъ и сенаторы, у по-малкъ брой при коморника, и слушаше мѣдры разговоры за наукѣ, книжевность, исторіѣ, политикѣ, дворскы случаи и т. н. За да ся упазеше безпристрастность, намирахъ ся въ тѣя дружба и много Гърци, оттова и розговоръ-тъ никога не прѣминуваше границы-ты на гърцкыя языкъ и гърцы работы. Само Гърци-ти по нѣкой пѣть сами спомянувахъ Българіѣ и Българы-ты, ужъ като да ги съжалявать, ужъ да имъ даджѣ онѣхъ милостынѣ отъ участіе, онова неприятелско състраданіе, кое-то напомянова само яремъ.

— Трѣбвало бы да ся запознаемъ по-близко, да ся сблѣжимъ съ языка и обычаи-ты, казвахъ Гърци-ти.